

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3992/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујучића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милутин Ракић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 124/16 од 09.02.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., Општина ..., изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 124/16 од 09.02.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Александровцу П 4667/11 од 16.05.2012. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженом да се тужени обавезе да му на име враћања зајма исплати износ од 1.920.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом на тај износ, почев од 13.01.2007. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца према туженом да се изда привремена мера предложена у тужби од 02.12.2011. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 72.000,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 124/16 од 09.02.2016. године, жалба тужиоца изјављена на пресуду Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Александровцу П 4667/11 од 16.05.2012. године, одбачена је као неблагоприятна.

Против решења другостепеног суда тужилац је благовремено изјавио ревизију, из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у смислу одредбе члана 399., у вези члана 412. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04... 111/09), који се примењује у смислу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/2018), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене неке од одредби тог закона, па нема ни повреде из члана 361. став 1. Закона о парничном поступку.

Према чињеничном стању на којем је заснована побијана одлука, првостепена пресуда Основног суда у Крушевцу, Судска јединица у Александровцу П 4667/11 од 16.05.2012. године, пуномоћнику тужиоца је достављена дана 19.12.2012. године, што следи из здружене повратнице у предмету. Жалбу против те пресуде, тужилац је, преко пуномоћника, изјавио препорученом пошљицом која је пошти у Трстенику предата дана 04.01.2013. године. Основни суд у Крушевцу се изјаснио да је 03.01.2013. године био радни дан у Основном суду у Крушевцу са судским јединицама у Александровцу, Брусу, Варварину и Трстенику, па је тог дана била могућа предаја поднесака у седишту суда. Референт Службе пријема Судске јединице у Александровцу се изјаснила да је била дежурна дана 03.01.2013. године, јер је то био радни дан што се види из карнета за тај дан који се води у Судској јединици у Александровцу.

Код утврђеног чињеничног стања, правилно је, побијаном одлуком, жалба тужиоца од 04.01.2013. године, одбачена као неблагоприятна.

Одредбом члана 355. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу изјавити жалбу против пресуде донете у првом степену у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде, ако у овом закону није одређен други рок. Жалба је неблагоприятна ако је изјављена после истека законског рока за њено подношење, јер је тако прописано одредбом члана 365. став 2. истог Закона.

У конкретном случају, тужилац је првостепену пресуду примио дана 19.12.2012. године, што значи да је последњи дан рока у ком је он имао могућност да благовремено изјави жалбу, протекао дана 03.01.2013. године, који је био радни дан (четвртак). То значи да је његова жалба, изјављена дана 04.01.2013. године, неблагоприятна, па је правилно, побијаном одлуком, одбачена.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да није утврђено да ли је судска јединица у Александровцу радила дана 03.01.2013. године, а у вези са применом одредби члана 106. став 4. Закона о парничном поступку, која прописује да ако последњи дан рока пада на државни празник или у недељу или у неки други дан кад суд не ради, рок истиче протеком првог наредног радног дана. Супротно наводима ревизије ревидента, изведеним доказима је утврђено да је 03.01.2013. године био радни дан у Основном суду у Крушевцу, са његовим судским јединицама у Александровцу, Брусу, Варварину и Трстенику, где је био одређен дежурни референт за пријем пошљака у Судској јединици у Александровцу, тога дана.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео у смислу одредбе члана 405. став 1., у вези члана 412. став 5. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**